

Posudek vedoucího práce

Autorka závěrečné práce: Michaela Vídršperková

Název práce: Chodníky - mlčenlivá svědectví / Pokusy o interpretace

Obor: Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání

Typ studia: prezenční studium

Vedoucí práce: doc. ak. mal. Ivan Špirk, Kvv

Odevzdání práce: 2018

Kolegyně Michaela Vídršperková zpracovala bakalářskou práci na téma, které postihuje dynamiku současného zkoumání okrajových věcí. Ty mohou mít často významnou výpovědní hodnotu. Práce reprezentuje ve všech hlavních částech soustředěné zkoumání tématu. Ve výběru odborné literatury a jejího pečlivého čtení, přes dobrou jazykovou úroveň, k citlivé typografii, splňuje práce formální náležitosti.

V úvodní kapitole teoretické části kolegyně sumarizuje poznatky o stavební historii chodníků. S porozuměním je popisován vývoj a proměny cest pro chodce s poukazy na složité podmínky chodců ještě v nedávné době. V poválečném hledání nových materiálů je v práci citlivě, dopodrobna zachycen posun od historicky ověřených konceptů (rozmanité typy dlažby - dnes se k nim složitě vracíme...) k asfaltu a betonu. V práci je popsán i pokus tento střet obou pojetí výtvarně reflektovat (str. 17 a dále). V části 2 Mlčenlivá svědectví jsou lidské cesty nahlíženy dějinně. Jsou prostorem pro události a děje historické vážnosti. Zároveň se přibližujeme k centrálnímu tématu – zájmu o prosté výjevy lidských osudů, které je možné číst v zapomenutých a ztracených věcech. Inspirující „Esej o spadlé draperii“ Didi-Hubermana je na naší katedře hodně frekventovaná literatura, čtena od učitelů a doktorských studentů po bakaláře. Dočítáme se také o Walteru Benjaminovi, který studoval Pařížské ulice s obdobným záměrem. Následující pasáže práce mají opravdu značnou obsahovou sílu (str. 19-33). Kapitola 2 je pozoruhodná. Studentce se podařilo poskládat osobní zážitky (P. Nikl ve Špálovce) a úvahy spolu s analýzami prací umělců z chodníků, černobílých uměleckých fotografií souvisejících s tématem, s úvahami výtvarných umělců, básníků, filosofů minulosti i dneška. Jen výjimečně lze v bakalářské práci zachytit tak přesvědčivou teoretickou kompozici / koláž, sestavenou se smyslem pro detaily i celek. Za tímto úspěchem je skryto vlastní porozumění každému jednotlivému fragmentu.

V didaktické části práce je kvalitně využita široká orientovanost v tématu. Projekt, koncipovaný pro 2. stupeň, resp. ZUŠ, si dává za cíl skrze Chodníky (Ulice) zástupně naučit děti za jindy přehlíženými aspekty života uvidět a najít smysl v méně známých skutečnostech lidské existence. Stačí se podívat na projektovou myšlenkovou mapu a vidíme přehledná, dostupná témata připravená pro děti. Cituji z charakteristiky 3. úkolu: „*Tento úkol se dotýká roviny skrytých vrstev, které se nemusí vztahovat pouze k asfaltu a dlažbě. Hovoří obecně o skrytých věcech, o kořenech, které vždy můžeme tušit pod viditelným. Vypovídá také o historii v konfliktu s inovací*“. Projektová řada je velmi dobře vypointovaná.

Třetí, autorská výtvarná část je složena z výběru maleb a frotážových kreseb (autorské fotografie jsou užity v textu). Oba cykly reprezentují odlišný pohled na téma. Frotáže zachycují dynamiku statických forem cest a chodníků – litinové poklopy odpadů a dalších inženýrských sítí. Frotáž zachycuje hutnost, stálost a stabilitu těchto prvků. Malbám, v kontrastu ke kresebnému cyklu, odpovídá chvění a pomíjivost věcí na povrchu, jejich pohyb v čase. Oba cykly se navzájem doplňují a obohacují.

Pokud úroveň obhajoby potvrdí můj názor o nevšední závěrečné práci, doporučuji práci na mimořádné stipendium.

Doporučuji známku výborně
Ivan Špirk

V Praze 2. září 2018